

UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W SOBÓTCE

z dnia 27 lutego 2025 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Burmistrza Miasta i Gminy Sobótka

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r., poz. 1465 z późn. zm.) w związku z art. 229 pkt. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r., poz. 572)

Rada Miejska w Sobótce uchwała:

§ 1

Po rozpatrzeniu skargi wniesionej do Rady Miejskiej w dniu 12 lutego 2025 roku na działalność Burmistrza Miasta i Gminy Sobótka, dotyczącej beczynności Burmistrza Miasta i Gminy Sobótka w związku ze zgłoszeniami zanieczyszczenia powietrza, po zapoznaniu się z ustaleniami Komisji Skarg, Wniosków i Petycji oraz wyjaśnieniami Burmistrza Miasta i Gminy Sobótka w sprawie zarzutów postawionych w skardze, uznaje się skargę za bezzasadną.

§ 2

Uzasadnienie rozstrzygnięcia Rady Miejskiej stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3

Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Sobótce do powiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi poprzez przesłanie odpisu niniejszej uchwały wraz z załącznikiem stanowiącym uzasadnienie.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

W dniu 12.02.2024 r. do Urzędu Miasta i Gminy w Sobótce wpłynęła skarga na Burmistrza Miasta i Gminy Sobótka w sprawie bezczynności organu gminy w związku ze zgłoszeniami zanieczyszczenia powietrza.

Rada uzyskała wyjaśnienia w tej sprawie od Burmistrza Miasta i Gminy Sobótka oraz skierowała sprawę do rozpatrzenia przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji, która w dniu 18.02.2025 r. po zapoznaniu się ze sprawą wydała rekomendację o bezzasadności skargi ze względu na fakt, iż skarga nie zasługuje na uwzględnienie.

Podstawą takiej rekomendacji Komisji jest ustalenie, iż pomimo twierdzeń Skarżącego, że Burmistrz nie podjął działań i czynności związanych ze zgłoszeniami dotyczącymi naruszeń środowiska, które wpłynęły do urzędu, organ gminy poprzez właściwe komórki organizacyjne Urzędu Miasta i Gminy w Sobótce podjął czynności mające na celu zweryfikowanie informacji pochodzących z otrzymanywanych zgłoszeń, co w efekcie doprowadziło do podjęcia określonych przepisami skutków prawnych w przeprowadzonych postępowaniach administracyjnych.

Niemniej jednak w opinii Komisji ani o wszczętych postępowaniach, ani o wynikach tych postępowań, zarówno skarżący jak i inne osoby, które nie były stroną toczących się postępowań, nie mogły być informowane. Komisja zatem prawidłowo ustaliła, że nieprawdziwe przekonanie skarżącego o braku podjęcia czynności przez Burmistrza, na skutek doniesienia o potencjalnych naruszeniach przepisów o ochronie środowiska, jest nieuzasadnione i nie może skutkować uznaniem skargi za zasadną.

W postępowaniach dotyczących wydania decyzji administracyjnych organy administracji przyznają prawo do bycia ich stroną (poza podmiotami, których decyzja dotyczy) jedynie tym podmiotom, wobec których można ustalić, że występuje interes prawny. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572) w art. 28 odnoszącym się do stron postępowania administracyjnego stwierdza, że: „Stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek”.

Interes prawny to pojęcie, które nie zostało ustawowo zdefiniowane, niemniej jednak przyjmuje się, że jest to interes chroniony przez prawo lub wywodzący się bezpośrednio z prawa (oparty na normie prawnej). W doktrynie podaje się, że cechami wyróżniającymi interes prawny jest jego indywidualność (dotyczy indywidualnie oznaczonej osoby w związku z czym nie może być przedmiotem sukcesji), konkretność (posiada ścisły związek z sytuacją faktyczną podmiotu, którą można powiązać z konkretną normą prawną), aktualność (zawsze musi dotyczyć aktualnego stanu faktycznego) oraz obiektywna sprawdzalność (jest oparty na normie prawa, którą da się wyodrębnić i ustalić). Źródłami takiego interesu mogą być normy prawa

administracyjnego materialnego, normy prawa administracyjnego procesowego oraz w niektórych przypadkach normy materialnego prawa cywilnego.

Zatem oceniając inicjatywę skarżącego Rada Miejska przyjęła za argumentacją Burmistrza, że osoba zgłaszająca nie posiadała statusu strony postępowania i w związku z tym nie mogła zostać poinformowana o tym czy postępowanie zostało podjęte przez organ oraz jak zostało załatwione.

Rada Miejska ustaliła, że bezsprzecznie organ z urzędu podjął działanie mające na celu ustalenie czy doszło do naruszenia przepisów o ochronie środowiska, to jednak nie miał podstaw do tego, aby o tym informować osoby nie będące uczestnikami postępowania. W związku z tym Rada Miejska przyjęła, iż nie zachodzą przesłanki ustalenia bezczynności w niniejszej sprawie bowiem bezczynność może podnosić wyłącznie podmiot uprawniony w danym postępowaniu, a ponadto w tej sprawie bezczynność organu faktycznie nie miała miejsca.

Rada Miejska uznała w sprawie, że Burmistrz wykazał, iż nadał dalszy bieg wszelkim zawiadomieniom w celu ich załatwienia zgodnie z przepisami, zatem w sprawie została podjęta właściwa droga formalna i brak jest przesłanek do ustalenia bezczynności organu.

Mając na uwadze przedstawioną argumentację oraz ustalenia faktyczne i prawne Rada Miejska w Sobótce uznała sprawę za właściwie i kompletnie wyjaśnioną i postanowiła jak w uchwale.